

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 23.000

Letna inozemstvo Lir 35.000

Letna inozemstvo, USA dol. 28

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXV. - Štev. 21 (1754)

Gorica - četrtek, 26. maja 1983 - Trst

Posamezna številka Lir 500

Nekaj v premislek ob letošnjih volitvah

»Katoliški glas« ni nobeno strankarsko glasilo, a je kljub temu časopis, ki zasleduje javno življenje v državi in posebej med našo slovensko narodno skupnostjo v Italiji. Zato se nam zdi potrebno posvetiti nekaj misli volitvam, ki nas kot državljane čakajo v mesecu juniju.

Kot je že vsem znano, bomo morali v tržaški, goriški in videmski pokrajini na volitve za obnovitev deželnega sveta in parlamenta, v goriški pokrajini pa bomo imeli še posebej volitve v pokrajinski svet. V nekaterih občinah, med njimi pa ni nobene slovenske občine na Tržaškem in Goriškem, bodo imeli še volitve za obnovo občinskih svetov. Zgodilo se bo torej, da bodo dobili volivci v roke kar številne glasovnice. To bo gotovo povzročilo zmešnjavo. Vsled tega je pričakovati večje število neveljavnih glasovnic.

UTRUJENI VOLIVCI

Poleg tega je po vsej državi opaziti neko utrujenost in naveličanost volivcev, ker se jim zdi, da je raznih volitev le preveč. Posebno so državljani razočarani zaradi parlamentarnih volitev, ki bi jih letos ne smelo biti. Bodo pa, ker so tako hoteli socialisti. Zaradi naveličanosti volivcev in zaradi razmeroma poznega datuma volitev (26. in 27. junija), ko bodo številni vsaj v mislih le na počitnicah, predvidevajo, da bo udeležba slabša kot običajno. Povrh trdijo, da se bo povečalo število belih glasovnic kot protest volivcev do politikov, češ da ti ustvarjajo le zmedo in anarhijo v državi, zlasti še v parlamentu.

SEBICNOST VSEDRZAVNIH STRANK

Vedno bolj se namreč utrjuje mnenje, da stranke gledajo predvsem na svojo ožjo strankarsko korist in ne na splošno korist državljanov. To mnenje ima gotovo svoj prav, zlasti glede parlamentarnih volitev. S temi bi lahko mirno počakali še eno leto, saj je zadnja Fanfanijeva vlada razmeroma dobro vladala, kot so vsi priznavali, celo socialistični voditelj Craxi.

Toda prav ta je hotel imeti predčasne parlamentarne volitve iz svojih strankarskih in osebnih ambicij. Bal se je, da bi se Krščanska demokracija s Fanfanijevo vlado in pod vodstvom novega strankinega tajnika De Mite utegnili preveč okrečiti in iti na volitve prihodnje leto bolj gotovo svoje zmagave. Vsled tega je razbil vladno koalicijo in s tem povzročil razpis predčasnih parlamentarnih volitev. Volivci to dobro vedo, zato se bo marsikdo vprašal, ali ima še smisel hoditi na parlamentarne volitve Craxiju in socialistom na ljubo in bo rajši šel k morju ali v planine.

ZA SLOVENCE SO VOLITVE VEDNO POMEMBNE

Takšno je pred volitvami splošno razpoloženje v državi. Toda glede nas Slovencev je položaj drugačen. Mi bomo na volitvah predvsem poklicani, da izpričamo svojo narodno zavest in identiteto. Saj smo kot narodna manjšina dolžni predvsem to, da na volitvah izpričamo, kaj smo. To je skrb vseh narodnih manjšin po svetu, ko grejo na volitve. Tako delajo Nemci na Južnem Tirolskem, tako Francozi v Dolini Aosta, tako Baski in Katalonci v Španiji, tako druge narodne manjšine v Evropi. Kadar je mogoče, volijo svoje narodne stranke.

Mi Slovenci v deželi Furlaniji-Juljski krajini imamo to možnost na deželnih volitvah, na Goriškem tudi na pokrajinskih volitvah. Na deželnih in na pokrajinskih ravni bo namreč nastopila s svojim tradicionalnim znakom, lipovo vejico, Slovenska skupnost.

SLOVENEK NAJ VOLI LE SLOVENSKO

Kot je bilo že ponovno in ponovno povedano, je to edina stranka, ki jo imajo vsi za slovensko stranko in po glasovih, ki jih ta stranka dobi, sodijo o našem številu in o naši volji, da ostanemo Slovenci. Vsako drugo govorjenje je izmikanje, opravičevanje, nelojalnost do naroda in do njegove zgodovine. Na volitvah nam-

reč voliš najprej stranko, njen znak, njen program, potem šele osebe.

Vsled tega kdor na deželnih in pokrajinskih volitvah voli italijanske vsdržavne stranke, se najprej izreče za Italijana, potem za komunisto, socialisto, demokristjana ali kaj drugega, nato šele more tiho povedati, da je Slovenec, če odda preferenčni glas slovenskemu kandidatu. Prav na tiho, da sosed ne vidi in ne sliši. Ali moremo trdit, da so takšne osebe še zavedni Slovenci, ko jim je v politiki slovenstvo šele na tretjem ali četrtem mestu?

Za demokratične Slovence pa utegne nastati težava, ko bodo morali oddati svoj glas za parlamentarne volitve, tj. za poslance in senatorje. Menim, da bo treba tudi pri teh volitvah upoštevati tako svojo narodno pripadnost kakor tudi demokratično zavest in prepričanje.

KAZIMIR HUMAR

V Ljubljani Kulturni dnevi Slovencev v Italiji

V ponedeljek 23. maja je bila v Cankarjevem domu v Ljubljani tiskovna konferenca, na kateri sta predsednika Sveta slovenskih organizacij (SSO) Damjan Paulin in Slovenske kulturno gospodarske zveze (SKGZ) Boris Race ter predstavnik Cankarjevega doma obrazložili program Kulturnih dni Slovencev v Italiji, ki se bodo začeli v petek 27. maja in bodo trajali do srede 8. junija.

Celotni program se bo odvijal v Cankarjevem domu in se bo začel z odprtjem likovne razstave, na kateri sodeluje šest primorskih slikarjev in sicer Rudolf Sakšida, Avgust Cernigoj, Lojze Spacal, Klavdij Palčič, Franc Vecchiet in Marjan Kravos. Za razstavo »Likovni izrazi« je bilo izbranih nekaj storitev zamejskih likovnikov z namenom, da bi skozi ta prerez posredovali pomembnejše poteze zamejske likovne ustvarjalnosti v zadnjem desetletju. Ob odprtju razstave bo sodeloval Tržaški oktet.

Isti večer, v petek 23. maja, bo srečanje s slovenskimi književniki iz Italije pod naslovom »Veter z morja«. Sodelujejo: Ljubka Sorli, Milan Lipovec, Alojz Rebutla, Irena Žerjal, Miroslav Košuta, Marko Kravos, Ivanka Hergold, Ace Mermolja in Renato Quaglia. Na tem večeru se bodo predstavili književni ustvarjalci iz vseh treh pokrajin, nekateri že zelo znani, čigar prispevek v zakladnico slovenske književnosti je literarna zgodovina že ocenila ali ga kritika sproti ocenjuje, drugi manj znani in taki, ki ustvarjajo v govoricah svojih dolin kot je primer rezijanskega pesnika Renata Quaglie.

Ob likovni razstavi in literarnem večeru bo tudi odprtje razstave leposlovnih izdaj zadnjih deset let slovenskih avtorjev v Italiji ter vse slovenske periode. Posebna pozornost bo posvečena Ivanu Trinku ob 120-letnici, Ivanu Preglju ob 100-letnici in Igu Grudnu ob 90-letnici rojstva.

V soboto 28. maja se bo pod naslovom »Skrinja orehova« predstavila Primorska v plesu, pesmi in besedi. S to prireditvijo bomo Primorci prikazali nekatere značilne pobude kulturnega izraza, ki izhajajo iz bogatega ljudskega izročila in organizirane ljubiteljske dejavnosti v okviru našega društvenega življenja. Program sestavljajo izključno primorski avtorji, izvajajo pa ga skupine iz tržaške, goriške in videmske pokrajine in sicer: tržaška folklorna skupina »Stu ledie«, mešani pevski zbor »Lojze Bratuž« iz Gorice, dekliški pevski zbor »Devin«, moški pevski zbor »Vasilij Mirk« s Proseka-Kontovela, mešani pevski zbor »Pod Lipo« iz Barnasa, rezijanska folklorna skupina in harmonikar Lino Jussa iz Petjaka. SSG iz Trsta pa bo v nedeljo 29. maja nastopilo s farso »Hribi, pokrijte nas«, ki jo je napisal Alojz Rebutla.

Ob okrogli mizi, ki bo na programu v ponedeljek 30. maja bodo udeleženci Sal-

Balkon na milanski stolnici, delavci v tovarnah v Sesto San Giovanni pri Milanu, podjetniki na velesojmskem prostoru in operno gledališče Scala predstavljajo štiri vrste okolij, s katerimi se je sv. oče Janez Pavel II. od petka 20. do nedelje 22. maja srečal v Milanu in njega okolici ter navezal stike z njimi.

Z balkona stolnice je govoril vernikom, ki vero vršijo. Niso bili to majhne skupine, ne samo otroci, ne samo stare žene. To so bile množice, ki so šle v stotisoče. Milan ni samo mesto dela, strojev, tovarn, iskanja zasluzka, je tudi mesto, v katerem je Kristus živ.

V Sesto San Giovanni je govoril ljudem, ki so krščeni, a od verskega udejstvovanja oddaljeni. Tu je v igri bodočnost Cerkev. Delavcem je izrazil svojo solidarnost, zlasti v skrbi kako preprečiti

brezposelnost, a je obenem opozoril, da ni dovolj omejit se na skrb za materialno življenje.

Bil je prvi papež, ki je obiskal kako operno hišo. Smatral je potrebno poudariti, da je tudi kraj vreden pozornosti Cerkev kot tudi milanski velesojem, kjer se je sestal s podjetniki, ki na vse gledajo z vidika dobička, storilnosti, uspešnosti, pri čemer jim navadno moralni pomisleki ne delajo težav. Pa mora biti tudi tu Cerkev navzoča.

Ob svojem prihodu je dejal: »Nujno je, da Milan ostane zvest svoji živi krščanski tradiciji.« Ni dejal: krščansko občestvo v Milanu, ampak Milan kot celota. Zato je šel na vse kraje, ki nekaj pomenijo. Kristjani naj se ne zapirajo vase, je bil smisel vseh njegovih tridnevni nastopov. In naj zavzeto iščejo dialog. Več v treh dneh ni mogel storiti.

PAPEŽEV PRVI DAN

Z letališča je sv. oče prispel na trg »Cinque giornate«. Navzoče je opozoril na nevarnost posvetnega duha, ki se je zajedel v kulturo, navade, v socialno dejavnost. Ta sekularizem je prežet pretiranega zaupanja v razum. Treba je obnoviti v človeku občutek dostojanstva in zavest odgovornosti, v kolikor je vrh stvarstva. Nevarno bi bilo pretrgati lastne verske, kulturne in zgodovinske korenine.

Kasneje je obiskal športno palačo, v kateri so bile ves teden razne prireditve v okviru XX. narodnega evharističnega kongresa. Zbranim redovnicam — bilo jih je 15.000 — je spregovoril o pomenu evharistije, zvečer pa je imel še evharistično meditacijo v milanski stolnici.

OBISK PAPEŽU DRUGI KRAJEV

Naslednji dan, v soboto je sv. oče najprej obiskal v rojstni kraj enega svojih predhodnikov Achilleja Rattija, ki se je pred 126 leti rodil v Desiu in je kasneje postal papež Pij XI. Omenil je njegove številne okrožnice, njegov pogum, s katerim se je zoperstavil totalitarnim režimom tistega časa in pogubonosnim ideologijam (nacizem, fašizem, komunizem), spomnil na povezoval s Poljsko, saj je bil A. Ratti kot apostolski nuncij prav v Varšavi posvečen za nadškofa.

Iz Desia ga je pot vodila v Seregno, s katerim je povezan z vezmi prijateljstva že od leta 1963, ko je prvič prišel v ta kraj. Na pobudo takratnega župnika, sedaj škofa Citteria je župnija v Seregno oskrbela za cerkev sv. Ciprijana v Krakovu tri zvonove in duhovnik Wojtyla se je nato prišel za dar zahvalit. Kasneje se je Wojtyla kot nadškof in kardinal ponovno vrnil v Seregno.

Iz Desia je sv. oče prispel v Venegono, kjer je semenišče za milansko škofijo. Tu ga je pozdravilo dva tisoč duhovnikov in redovnikov ter prav toliko bogoslovcev. V pridigi med koncelebrirano mašo po ambrozijanskem obredu (ki je različen od rimskega) je papež poudaril, da se krščansko občestvo gradi na evharistiji, ki ni kateri koli obred, ampak srce in središče krščanskega sveta. Središčnost evharistije zahteva, da je središče naših misli in dejanj Kristus sam, ne pa mi.

MED MLADINO IN DELAVCI

Na avtomobilskem dirkališču v Monzi ga je popoldne pričakala množica 200.000 mladih ljudi. Njim je dejal, da je minila doba oporekanja. Treba je graditi novo družbo. Kako? »Da spoštujete življenje vse od spočetja dalje, da se borite zoper revščino, lakoto, oboroževalno tekmo, odklanjajočo utvaro terorizma in nasilne revolucije.«

Pozno popoldne je papež prišel v Sesto San Giovanni, kjer je znana tovarna Magneti Marelli. Delavcem se je približal najprej z ugotovitvijo, da je na svoji koži okusil, kaj je delo v tovarni. Potem je omenil brezposelnost. Eden razlogov, da jih je obiskal, je bil prav ta, da jim pokaže svojo solidarnost ob trpljenju tistih, ki so delo izgubili ali jim je služba ogrožena. Dejaj je še, da je delo za človeka

nekaj nenadomestljivega, vendar najde človek poln smisel svojega življenja le v Bogu, le v Kristusu, ki mu je prišel naproti, da ga reši.

Zvečer se srečanje s svetom umetniškega ustvarjanja v milanski Scali. Tu je omenil Manzoni in Verdija, ti vzgladni osebnosti ter poudaril, da ni mogoče krščanskih resnic ločiti od moralnih obveznosti človeka.

PAPEŽEVA NEDELJA

Začela se je z obiskom Katoliške univerze, kjer je imel srečanje s predstavniiki kulture iz Lombardije in se sproščeno pogovarjal s študenti. O univerzi je dejal, da pomeni študij in stalno prisotnost Cerkev v svetu kulture. Ničesar pristno človeškega ni odsotno v krščanstvu. In ničesar pristno krščanskega ne uničuje človeškega. Človeška znanost se bogati, razvija in spopolnjuje ob krščanski poslanici.

Velik odjek je imel tudi nastop sv. očeta pred zastopniki delodajalcev in podjetnikov. Med njimi so bili minister za industrijo Pandolfi, predsednik konfederacije industrijcev Merloni, predsednik senata Colombo, Agnelli, Carli, Pirelli in še mnogi drugi, skupaj nad 2.000 gospodarskih mogočincev.

Papež je omenil socialni nauk Cerkev, ki priporoča solastništvo proizvodnih sredstev, soudeležbo delavcev pri upravljanju podjetij in delitvi dobička. Cerkev ne predlaga uniformiranih tehničnih rešitev, priporoča pa rešitve, ki istočasno upoštevajo človekovo dostojanstvo ter gospodarsko in družbeno vlogo podjetij. Pri tem imajo sindikati nenadomestljivo in nujno potrebno poslanstvo.

Opoldne se je sv. oče pokazal na balkonu stolnice in zmolil angelovo češčenje. Omenil je sv. škofa Ambroza in Avguština, ki sta v Milanu dozorela v svetniški osebnosti, pa sv. Karla Boromejskega, po katerem nosi tudi sam ime. In je še dodal: »Ugotavljam, da dež ni omejil vse navzočnosti.« Dejansko je dež vse tri dni motil vse papeževe nastope, kar pa ni oviralo ljudi, da ne bi množično sledili papeževim korakom in besedam.

Nato so prišli na vrsto bolniki, ki jih je papež obiskal v glavni bolnišnici. 1.400 jih je željno čakalo njegov prihod. Sv. oče jim je zaželel zdravja, a dodal: »Tudi bolezen, če se jo sprejme z vero in prenaša z vdanostjo, prinaša dragocen sad: skrivnostno nas veže z Možem bolečin.«

Po kosilu v nadškofijski palači se je sv. oče podal v milansko predmestje Gallarate, kjer naj bi se s slovensko mašo zaključil XX. narodni evharistični kongres. Pri tem je prišlo noč prej do vznemirljivega incidenta. Neznane je z vnetljivo steklenico zaneli požar na odru, kjer naj bi bila sv. maša. Vendar so požar kmalu pogasil in oder ponovno usposobili.

Kljub dežju se je zbralo nad 200.000 oseb. Vsa slovesnost je trajala dve uri in pol. Se enkrat je papež spregovoril o Evharistiji: »Ona je izraz največje in najbolj resnične ljubezni, je moč za obnovitev sedanje svete, ki je izgubil čut za greh in se predaja sovraštvu vseh vrst.« 250 duhovnikov je nato poneslo sv. obhajilo med množico. Malo pred sedmo uro zvečer je bil evharistični kongres zaključen. Sv. oče se je poslovil in napovedal, da se morda vrne že prihodnje leto, ko bo Milan praznoval 400-letnico smrti sv. Karla Boromejskega.

J. K.

Na veliki ploščadi pri rtu Bon na tunizijski obali so italijanski predsednik Pertini, tunizijski Burgiba in alžirski Bendžedid simbolično odprli plinovod, ki povezuje Alžirijo prek tunizijskega ozemlja z Italijo. Plinovod so sedaj zgradili do Beneventa v Kampaniji. Manjka še tisoč kilometrov, da se bo ta plinovod zvezal pri Bologni z že obstoječim metanovodom. Plinovod je stal 5.500 milijard lir, plin pa bodo pričeli razdeljevati po omrežju južne Italije v mesecu juliju.

Preprečevanje razpadanja zakonov

V dvoranah Marijinega doma, ul. Risorta 3 se redno nadaljujejo mesečna srečanja za zakonce in starše, ki jih prireja Slovensko pastoralno središče v Trstu.

V sredo 18. maja je bilo na vrsti predzadnje srečanje v letošnji sezoni. Med nami je bil jezuit Vital Vider, ki že dolgo let deluje med zakonskimi pari. Znan je tudi nekatero njegove knjige s tega področja: Zakonca se poznata, Zakon v troje. Z očmi zakoncev ter Mož in žena.

Statistike o razvezah zakona v Sloveniji so zelo zgovorne. Število razvez zaskrbljujejoče narašča. V Mariboru in Kranju se razveže že ena tretjina poročenih parov. Pa še ti podatki: največ razvez je pri starosti od 25. do 29. leta ter med 5. in 9. letom zakona.

Gre torej za zelo resno vprašanje. Razlogov za razveze je vse polno, tako da jih niti ne moremo vseh naštetih. Dejansko gre za splet razlogov in vplivov.

Najprej lahko rečemo, da zahodna civilizacija, današnji način življenja in celotno okolje niso naklonjeni trdnosti zakonske zveze. Človek živi v nenehni pomankanju časa, želi imeti čim več, beži pred vsakršnim naporom, celo užitek skuša preskrbeti na cenen način. Oba zakonca sta običajno zaposlena zunaj doma. Nekateri stare stanovanjska stiska, nekateri leta in leta zbirajo finančna sredstva in se naprezajo, da si preskrbijo samostojno stanovanje ali da si zgradijo hišo. Otroke prepuščajo v varstvo drugim. Marsikdo se vozi v službo iz oddaljenih krajev. Napetost v službi, vrvež v mestu.

Stari model družine (model naših staršev) odмира, novi pa šele nastaja, a se še ni izoblikoval, zato zija sedaj praznina. Nekoč so ljudje živeli v večjih družinah, imeli so več časa za medsebojne stike, zunaj doma je delal kvečjemu samo oče. Dandanes pa je vsak par prepuščen samemu sebi.

Poleg toliko zunanjih dejavnikov je še vse polno notranjih. Najprej je treba povedati, da postaja sodobni človek notranje kasneje zrel, telesno in spolno pa se razvije bolj zgodaj. Ta razkorak med duševnim in telesnim razvojem postaja čedalje večji: dandanes je mlad človek sicer poučen, ni pa vzgojen. Zakon pa zahteva celega človeka. Zato je zelo pomembna temeljita priprava na zakon, pravzaprav

vzgoja za ljubezen, za medčloveške odnose. Ta vzgoja pa se začne že v detinski dobi in se nadaljuje v sproščeni in zdravem družinskem okolju.

Med različnimi notranjimi dejavniki, ki pomagajo zakoncem, da svoj zakon ohranjata in poglobljata, je predavatelj našel naslednje: zrelost, veliko spoštovanje človeške osebnosti in svobode so zakonca obmedsebojni zvestobi, medsebojni notranji stik in razodevanje med zakoncem, se pravi sprotno razgovorjanje o njunem notranjem svetu. Temu je seveda potrebna posvečati dovolj časa. Ni pa ga škoda, saj gre za vzdrževanje in ohranjanje ljubezni, ki bi jo morala zakonca postaviti na prvo mesto njune lestvice vrednot. Mož in žena naj skrbita, da bosta njuno medsebojno ljubezen gojila, da bosta pozorna drug na drugega, tudi v ljubezensko-spolnem življenju.

Za kristjana pa je zakon tudi zakrament. Ljubezen med mošcem in ženo potrjuje sam Bog, ki je nedvoumno rekel, naj človek ne loči, kar je on združil. Kako kot kristjani doživljamo svoj zakon kot zakrament? Po zakramentu sv. zakona je v zakonu navzoč sam Kristus. Zakonca ni sta sama v svojem življenju, v svoji družini, v vzgajanju otrok. Zakonski problem je tudi verski problem.

Poleg vseh teh zunanjih in notranjih dejavnikov, ki pomagajo pri ohranjanju in utrjevanju zakonske vezi, je še neki zelo pomemben dejavnik: pomoč od zunaj. Zakoncema lahko pomagajo z nasveti in spodbudami vzgojitelji, dušeslovci, duhovniki. Še najbolj pa drugi zakonci. Zato so zelo važna tako imenovana zakonska občestva.

Zadnje srečanje v letošnji sezoni bo v sredo 8. junija. Pater Jože Pucelj bo govoril o zakonskem življenju v luči apostolskega pisma o družini.

M. B.

■ V prestolnici Južne Afrike Pretoriji je eksplodiralo vozilo polno razstreliva, ki so ga neznanci namestili pred stavbo, v kateri je sedež poveljstva vojaškega letalstva. Pri tem je bilo ubitih 17 oseb, okrog 200 pa ranjenih. Južna Afrika je na atentat odgovorila z letalskim napadom na postojanke črnih gverilcev v Mozambiku blizu prestolnice Maputo.

Eni hočejo biti duhovniki delavci, druge mikajo politične funkcije. Nekateri so celo člani komunistične partije. Kamin jih skuša razumeti. »Tukajšnji komunisti so drugačni kot v Sloveniji. Tajniki partije v našem kraju redno hodi k maši. Tu je pač drugačna miselnost. Komunist ni nujno ateist. Zato tudi tukajšnji duhovniki menijo, da se politike ne da izključiti s področja vere.«

Kamina marsikaj moti, kar bi sam ne storil nikoli. N. pr. da so kakšni duhovniki hodili po hišah ter nagovarjali svoje vernike, naj volijo levičarske kandidata. »Zdi se mi,« pripominja novomašnik, »da so nekateri zelo naivni.« Ali drug primer: skupina mladih zaprosi krajevnega župnika, če bi se smeli občasno zbirati v cerkvi k premišljevanju, molitvi in pogovoru, pa jih odslovi, ker ne odobrava njegove levičarske politike.

Novi slovenski duhovnik si je zarisal svojo pot, ki bo slovenska, trdna, premočrna. O svojih rojakih pravi: »V večini so še vedno zvesti tradiciji: k maši prihajajo (ob navadnih nedeljah do 70, ob večjih praznikih tudi 150) iz neke sprejete obveznosti, naročajo maše za umrle, hočejo slovenski pogreb. Vedno več pa je tudi takih, ki iščejo duhovnika, da se z njim pogovarjajo o verskih stvareh. V Merlebachu pripravljamo za slovensko občestvo nov dom. Na škofiji so nam tudi zelo naklonjeni. Moj vzornik bo Stanko Grims, ki ga je naš škof Schmitt ob koncu moje nove maše vsem duhovnikom postavil za vzor.«

■ V Rimu sta se pogovarjala libanonski zunanji minister Salem in njegov kolega Colombo, kako doseči umik sirskih čet v Libanon, kajti od tega je odvisna izvedba tristranskega sporazuma (Libanon - Izrael - ZDA) o umiku izraelskih čet. Salem je Colombu dejal, da si želi libanonska vlada hitre in konkretne diplomatske podpore zahodnoevropskih držav v svojih prizadevanjih, da bi Sirija pristala na umik lastnih čet iz doline Bekka, ki jo drži zasedeno že sedem let. Vsaka zamuda bi lahko po Salemovih besedah povzročila, da zvođeni libanonsko-izraelski sporazum in postane mrtva črta.

Aktualni utrip kulture na meji

O evropskih mejnih predelih in njihovih ljudeh, o teh najbolj krhkih in občutljivih področjih življenjskega utripa mnogih narodov in narodnosti so spregovorili številni pisatelji iz različnih zahodnih in vzhodnih evropskih držav, ko so se med 12. in 15. majem zbrali na že tradicionalnem mednarodnem pisateljskem srečanju v prijazni koroški gorski vasi Breze v Avstriji.

Ze uvodno predavanje pisatelja Alfreda Guldena »Samó na meji sem doma« je izvenelo v programsko bivanjsko analizo novega kritičnega soočanja z ljudmi tega ali onega naroda na obeh straneh neke meje. Gulden, doma iz Posaarja v ZR Nemčiji, je na poetičen in zgodovinski-filozofski utemeljen način predstavil bivanjsko realnost na nekoč tako nevarni meji med Nemci in Francozi. Někdanja meja obračunavanj in vojn med dvema velikima evropskima narodoma je gnetla in oblikovala tamkajšnje prebivalstvo, ki je zelo trpelo zaradi obračunavanj velikih oddaljenih političnih centrov. Alfred Gulden je zarisal psihogram obmejnega nemškega človeka. Svet na nemško-francoski meji išče danes svoj lastni duhovni izraz, ki živi tudi v svojevrstnem posarskem nemškem narečju in njegovi melanholični, nežni melodiji. Mlajše generacije ob meji si žele miru in vzajemnosti, mostov in povezovanj, odprtih prostorov in novih možnosti — in ne zaprtih mej iz preteklih časov.

Tudi Luksemburčan Lambert Schlechter je spregovoril o meji, ki je govoril o stoletnih iskanjih identitete luksemburškega človeka. Ta živi na prepihu, ob stalni prisotnosti meje, v majhnem Luksemburgu, ki je Evropi sicer podarjeval mogočne vladarje, nemške cesarje, ki pa so se s prebivalstvom svojega dednega osnovnega področja malo ukvarjali. Poleg udejstvovanja v nemški in francoski literaturi kipi zlasti mlajši luksemburški pisateljski rod danes v poseben, nemško obarvan dialekt, v katerem izraža na kritičen način svoja najbolj intimna čustva in misli.

Meja, njeni ljudje in njihovi problemi, to je bila tudi odskočna deska za izvajanja navzočih slovenskih pisateljev, Franceta Filipiča in Jara Dolarja iz Jugoslavije ter Valentina Polanška iz avstrijske Koroške. Zlasti France Filipič je nakazal precej aktualnih stičnih točk z obema omenjenima referatoma o meji in njeni problematiki, saj tudi slovenski narod živi med samimi mejami in stalnimi zamejevanji, sredi katerih je moral iskati svoj avtohton obraz in izraz. Izvajanja slovenskega koroškega pisatelja Valentina Polanška so izvenela bolj čustveno prizadeto in protestirajoče, saj živi v prostoru, ki je še danes prepoln zgodovinskih pogojenih ran in brazgotin.

Drugi referati, na primer duhovita razmišljanja Madžara Györgyja Timarja o pravilnem prevajanju literarnih tekstov, so podkrepila aktualno diskusijo o mejnih vprašanjih. Timar, predsednik madžarskega PEN-kluba, je na tehen način prikazal komplicirane procese, ki jih povzročajo različne strukture jezikov, ki pogujejo mentaliteto narodov in njihovih

filozofij. Tako rečeta Nemeec in Slovenec, da morata »denar zaslužiti«, medtem ko ga Francoz želi »pridobiti« ali »priigrati«, Anglež in Amerikanec pa celo samo »narediti«. Najbolj pesimističen od vseh teh pa je Madžar, ker mora denar »poiskati«, ker ga verjetno nikjer ni, kot se je ironično izrazil madžarski predavatelj.

Ceh František Kafka iz Prage, oddaljeni sorodnik znamenitega nemškega pisatelja Franza Kafke je na suveren esejističen način spregovoril o enem najbolj vzemirajočih imen sodobne češke literature, o tragično umrlem Oti Pavetu, ki ga tu slabo poznamo. Avstrijec Hans Gigacher je razložil svoje pojmovanje »sodobnega radikalnega gledališča«, medtem ko je največ kritičnih polemik in ugovorov zlasti za zahodnonemške strani povzročil referat Eberharda Panitza iz Nemške demokratične republike »Realistično prepričanje naše literature«, ki je skorajda bil nekritična hvalnica ideološkim zavezavostim in socialističnemu realizmu. Pri tem predavanju so zelo ostro protestirali navzoči poljski pisatelji, ki so opozorili na vzhodnonemško cenzuro literature, ki je za njih nova oblika znanega zažiganja nepriljubljenih ali nevarnih knjig.

Letošnjega pisateljskega srečanja v Brezah na Koroškem se je udeležilo šestdeset pisateljev iz Zvezne republike Nemčije, Nemške demokratične republike, Avstrije, Švice, Italije, Francije, Luksemburga, Madžarske, Poljske, Češkoslovaške, Bolgarije in Jugoslavije. Srečanje je ob navzočnosti celovskega škofa Egona Kapellarija svečano odprl koroški deželni glavar Leopold Wagner.

Lev Detela

Škofovsko posvečenje v Mariboru

Na binkoštni ponedeljek 23. maja je bil posvečen v mariborski stolnici v škofa dr. Jožef Smej, od leta 1975 stolni prošt mariborskega kapitlja, od leta 1980 pa tudi generalni vikar mariborske škofije. Za svoje škofovsko geslo si je izbral besede: »Milosti polna, spomni se!« Sam je dejal: »Zaupam v varstvo in pomoč božje Matere, marijanska prvina v cerkvi je odločilnega pomena, da Cerkev ne gledamo samo kot organizacijo in skupek struktur, temveč kot živ Kristusov organizem. Pobožnost do Matere božje ustvarja tudi ravnovesje med teološkim razumnostvom in toplino verujočega srca.«

Novi škof hoče predvsem razbremeniti rednega škofa dr. Krumbergerja. Boli ga, da so ga nekateri duhovniki sprejeli nevoljno, ker so držali in še držijo z dr. Grmičem. »Kako si želim,« pravi, »da bi bili vsi duhovniki naše škofije s svojim škofom v potrebnih stvareh enotni ter tesno združeni z Apostolskim sedežem. Tisti, ki se oddaljujejo od svojega krajevnega ali rimskega škofa, kaj hitro zaidejo in postanejo — osamljeni vrabci.«

V svoji skromnosti meni, da kaj posebnega ne bo mogel storiti za Cerkev na Slovenskem. »Sedaj sem jaz v vlogi

Simona iz Cirene. Prislili so ga, da je pomagal Jezusu nositi svoj križ. Sprejemam službo pomožnega škofa. Nimam ne posebnih umstvenih ali moralnih zmognosti razen tiste, ki je zapisana v Kristusovi blagovesti: »Dovolj je star.«

Dr. Smej ima sedaj 61 let, saj se je rodil 15. februarja 1922 v Bogojini v Prekmurju. Ni se odločil najprej za bogoslovje, ampak je začel akademski študij kot medicinec. V katoliškem akademskem klubu »Straža« se je seznanil s svetniškim duhovnikom dr. Lambertom Ehrlichom (njega so komunisti ubili za binkošti 1942 na cesti v Ljubljani). Njegov vzgled ga je preusmeril. Vstopil je v mariborsko semenišče, ko pa so Nemci zasedli Maribor je odšel v Prekmurje, ki so si ga priključili Madžari in končal študije v Szombathelyju, kamor je Prekmurje-stoletja spadalo v cerkvenem oziru. Za duhovnika je bil tam posvečen 8. dec. 1944.

Po končani vojni so se vrstile duhovniške službe, največ v Murski Soboti, kjer je bil najprej kaplan, potem pa dolgo let župnik. Leta 1969 je prišel v Maribor kot stolni kanonik. V Ljubljani je svoj bogoslovni študij 31. januarja 1976 končal z doktorsko tezo »Pastoralna dejavnost Ivanocyjevega kroga.«

Franc Ivanocy je bil eden najbolj pomembnih kulturnih in verskih preroditelj prekmurskih Slovencev. Ivanocyjevci so bili dušni pastirji, ki so se na njem vzgledovali. Tudi sedanji škof dr. Smej. Številne so razprave, ki jih je napisal o odličnih prekmurskih dušnih pastirjih in kulturnikih. O Miklošu Küzmiču je celo napisal življenjepisni roman »Po sledovih zlatega peresa«. Iz madžarščine je prevedel več romanov in povesti, urejal je tudi prekmurske »Stopinje«.

Če pravi novi škof o sebi, da »nima posebnih umstvenih zmognosti«, tega nihče ne vzame zares. Saj je njegova življenjska pot polna izredne dejavnosti. Mariborska škofija je lahko srečna, da je dr. Krumberger dobil tako odličnega pomočnika. Obema beseda »Sentine cum Ecclesia« (Čutiti s Cerkvijo) ni prazna beseda.

— ak

■ Sam predsednik avstrijske zvezne republike Kirchschräger je na Dunaju odprl »Sudetske dneve«, ki jih občasno prirejajo iz Češkoslovaške po zadnji vojni pregnani sudetski Nemci. Sudeti so godnata in hribovita pokrajina na severu Češke ob meji z Nemčijo. Tedaj je bilo zaradi izgona prizadetih nad tri milijone Nemcev. V spomin na ta izgon se ponovno zbirajo na kakem kraju z ZR Nemčiji ali Avstriji. Vlada v Pragi je v znak protesta odpoklicala svojega veleposlanika na Dunaju, avstrijska vlada pa je ta korak označila za vmešavanje v njene notranje zadeve.

Remo Devetak

Slovenska nova maša v Franciji

Božja pota so včasih res skrivnostna in čudovita obnem. To bi lahko rekli tudi o slovenskem novomašniku Jožefu Kaminu, ki ga je 30. aprila ljubljanski pomožni škof dr. Lenič v župnijski cerkvi v Freyminu na Lotrinškem posvetil za duhovnika. V nedeljo 1. maja pa je opravil novo mašo v kraju Merlebach.

Jožef Kamin je doma v Čatežu na Dolenjskem, pa je že s petimi leti odšel s starši v Francijo, kjer se je oče zaposlil na severu Francije na meji z Nemčijo. To je pokrajina, ki ji Nemci pravijo Lotaringija, Francozi Lorena in je v teku stoletij bila enkrat nemška, potem francoska, pa spet nemška in sedaj ponovno francoska. Zato imajo tudi kraji nemška imena (Metz, Freyming, Merlebach ipod.).

Po trinajstem letu se je mladi Jožef vrnil v Slovenijo, maturiral na srednji verski šoli v Vipavi, vstopil v ljubljanski semenišče v Vipavi, pa se zopet vrnil po treh letih študija v Francijo, da v Metz do konča kot ljubljanski bogoslovec teološki bogoslovski študij. Kot duhovnik ljubljanske škofije bo odslej skrbel za slovenske izseljence na Lotrinškem in tako nadaljeval delo svojega prednika msgr. Stanka Grimsa, ki deluje med Slovenci že od leta 1935.

Novomašnik Jožef Kamin se bo nasešil v Merlebachu, kjer ima slovensko versko občestvo svoj sedež, na željo krajevnega škofa iz Metza pa se bo posvečal tudi francoskim vernikom. Za duhovništvo se je navdušil ob vzgledu msgr. Grimsa, ki ga je pripravil na prvo sv. obhajilo in birmo. Novomašnik nehoti primerja slovenske in francoske duhovnike. Prvi so preprosti, za vse dobro zavzeti, nesebični, sproščeni, drugi preveč uradni, togi, zaprti, premalo vneti za dušnopastirstvo, vse preveč pa za politiko in zgolj socialno delo.

Francoski duhovniki, to velja — pravi Kamin — za pokrajino, v kateri biva, niso garači kot slovenski. Veliko več bi lahko storili na verskem področju, pa jih bolj mika socialno in politično. Uradniški so, če že ne sindikalno nastrojeni. Nekaj ur so v župnijski pisarni, potem pa iščejo izven duhovniško dejavnost.

Položaj in raba slovenščine v zamejstvu

Na sedežu SLORI-ja v Trstu je bil na pobudo Sveta za slovenščino v javnosti pri predsedstvu republiške komisije SZDL Slovenije (konkretno po zaslugi igralke Mire Sardočeve) v četrtek 12. maja ustanovni sestanek skupine za vprašanja položaja in rabe slovenščine v zamejstvu.

Namen te skupine naj bi bil, povežati in vskladiti širša družbena prizadevanja na tem področju, izoblikovati pobude za strokovno in znanstveno proučevanje stanja ter pripraviti druge ustrezne aktivnosti za izboljšanje položaja slovenščine in dvig kulture jezika na Tržaškem, Goriškem, v Slovenski Benečiji, Režiji in Kanalski dolini. Jasnejši cilj je razviden v poročilu posvetovanja o slovenščini v Portoržu leta 1979.

Kako deluje tak organ v matični državi je poročal v zgoščenini in jasni obliki prof. Savin Jogan, ki je za to odgovoren.

Podoben organ je pri nas prepotreben, saj je splošno znano, kako v zamejstvu pada slovenščina in celo šola prav malo prispeva k izboljšanju jezika.

Odbor ni imel posrečenega začetka, saj sploh ni dobil najmanjšega odmeva ali poročila v tisku ali po radiu. Zato je to delo toliko bolj nujno!

Prisostvoval sem seji kot zastopnik našega lista in ob tej priložnosti povedal nekaj misli.

Kadar govorimo o slovenskem jeziku v zamejstvu, ne moremo mimo važnega dejstva slovenščine v liturgiji ali v cerkvi sploh. Mislim namreč na sedanost in na preteklost, konkretno na dobo fašizma, ko je slovenski duhovnik ohranil in obranil svoj materin jezik tudi v času pregnanja in zapostavljanja. Slovenska javnost gre morda kar mimo tega aspekta in se ne zaveda sedanje važne vloge slovenske Cerkve v zamejstvu tudi na tem polju.

Leta 1965 je stopila pri nas v veljavo

liturgična reforma po načelih 2. vaticanskega koncila. Kakor vsi ostali jeziki po svetu je postala tudi slovenščina uradni cerkveni jezik. Avtomatično smo se slovenski verniki v zamejstvu osamosvojili ter si dali možnost za nov razvoj s slovenskim izrazom: v molitvah, v pesmih, v nastopih, v knjigah itd.

V današnjih razmerah se celo zgodi, da je za nekatere (in na žalost jih ni malo) slovenski liturgični jezik ali jezik v cerkvi edini stik s slovenskim jezikom. Ti ljudje namreč ne obiskujejo slovenskih prireditev, ne berejo slovenskih časopisov, ne poslušajo slovenskega radija, celo občevalni jezik je, v glavnem, italijanski, zahajajo pa k slovenski maši.

Pomislimo posebej na razmere v Slovenski Benečiji: kako važna je tam vloga slovenskega duhovnika in Cerkve.

Ce pa smatramo slovenski liturgični obred tudi kot »nastop« ali »prireditev«, ni primera v nobeni drugi slovenski organizaciji ali društvu. Slovenski vernik »nastopa« in organizira okrog 60 »prireditev« v letu, če upoštevamo vse nedelje, ostale cerkvene praznike in še posebne priložnosti kot npr. procesije in podobno. To se ponavlja vsako leto po vaseh ter v enajstih delih mesta Trst; isto velja za Gorico in Beneško Slovenijo.

V trenutku ko je postala slovenščina uradni cerkveni jezik, smo se obenem povežali in zedinili vsi slovenski verniki v matični domovini, v zamejstvu in zdomstvu. Združuje nas in stalno povezuje slovenski liturgični jezik.

Vsemu temu dodamo še osebno trpljenje slovenskega duhovnika, bogoslovca in semenišnika in sploh slovenskega človeka zaradi svojega jezika tudi s strani cerkvene oblasti, potem vsa stvar zadobi še večjo vrednost in večji pomen.

Dušan Jakomin

tržaške novice

Nastop Mlajšega mladinskega zbora »Vesela pomlad« z Opčin pod vodstvom g. Franca Pohajača na slavnostnem koncertu 15. maja letos

Škofijski odbor za sveto leto

V soboto 21. maja je škof Bellomi umeštil škofijski odbor za sveto leto. Nameni tega odbora so jasni: uresničiti splošne zamisli sv. očeta, ki veljajo za vso Cerkev ter dati posebne pobude za našo krajevno Cerkev. Vodja odbora je msgr. Mario Cosulich, zastopnik Slovencev pa je Dušan Jakomin.

Odbor bo sproti obveščal o raznih iniciativah in pobožnostih, posebna skrb bo posvečena slovenskemu delu. V načrtu je veliko skupno romanje v Rim prihodnje leto.

Rojan

Prvo sv. obhajilo. V nedeljo 15. maja je 17 otrok, 9 dečkov in 8 deklic, prejelo prvo sveto obhajilo. Kot je bil lep sončen dan, tako je bilo lepo v sredi prvooobhajancev. Na svoj praznik so se skrbno pripravljali. Svoje znanje so tudi pokazali pred svojimi starši. Pri maši so prevzeli vlogo strežnikov in stregli pri oltarju. Prvooobhajanci in njihovi starši so sodelovali pri bogoslužju božje besede. Lep trenutek je bil, ko so pri spremenjenju z gorečimi svečami počastili Jezusa na oltarju. Pred obhajilom so ubrano zapeli pesem: Pridi, ljubi Jezus.

Cerkev je bila polna kot za največje praznike. Prišli so bližnji in daljni sorodniki prvooobhajancev, prijatelji in znanci. Po maši so se zbrali prvooobhajanci na skupen zajtrk v Marijinem domu.

Slovesnost je zelo povzdignilo ubrano petje. Ravnatelj dr. H. Mamolo je namreč za to priložnost skomponiral posebno mašo in tudi nove napeve za pesmi: Bodi pozdravljen, zlati moj dan in Jezusa ljubim.

Hvala vsem, ki so sodelovali pri prazniku prvooobhajancev. - S. Z.

Župnija sv. Jerneja in cerkveni zbor »Sv. Jernej« - Opčine vabita na

KONCERT

ki bo v župnijski cerkvi na Opčinah v torek 31. maja ob 20. uri za slovesen zaključek škarnice. Sodelujejo: otroški zbor »Vesela pomlad« (vodi Lucija Čač), mladinski zbor »Vesela pomlad« (vodi Franc Pohajač), ženski zbor »Repentabor« (vodi Tone Bedenčič) in mešani zbor »Sv. Jernej« (vodi Franc Pohajač). Priložnostno misel bo podala goriška pesnica L. Sorli.

Škedenj

V petek 20. maja je bil v Domu Jakoba Ukmarja glasbeni večer, na katerem so nastopili samo mladi pevci. Najprej je nastopila glasbena šola Doma J. Ukmarja s kitaro in harmoniko. Kitaro poučuje Marija Družina, harmoniko pa Marina Šturman. V drugem delu je nastopil otroški zbor, ki je ob tej priložnosti predstavil svojo kaseto. To kaseto priporočamo ljubiteljem otroškega petja. Dobite jo pri Druženju staršev ali pri dirigentu.

Koncert na Pečah nad Glinščico

V soboto 28. maja ob 18. uri bo imel Mladinski zbor iz Trsta (vodja Tomaž Simičič) koncert v cerkvi na Pečah. Stari in novi Marijini častilci imajo tako zopet priložnost, da ob neposrednem sporočilu naše lepe pesmi nanovo izpričajo svojo vdanost in ljubezen bo nebeške Matere Marije.

Zakaj ravno na Pečah, na tako odličnem odmaknjem kraju, sredi skalnih pečin in kamnite kraške divjine? Kot smo

že poročali, je bila ta cerkva pred kratkim z velikimi žrtvami in napori obnovljena in je prav, da jo začnemo bolj vrednotiti z občasnimi bogoslužjem in sedaj s tem koncertom nabožnih pesmi.

Na binokostni praznik smo imeli v tej cerkvi slovesno bogoslužje. Maševal je dolinski župnik g. A. Germek in nam podal nekaj lepih duhovnih misli. Prijateljsko srečanje z ljudmi, od katerih so mnogi pristopili k sv. obhajilu, ubrano ljudsko petje, ki ga je vodil g. Vončina in duhovne misli ob binokostih so nam osvežujoča bogatitev, kar je tudi dar Sv. Duha.

Stare romarice iz okolice Botača vedo povedati, da je v njihovi mladosti prihajalo na praznik Marijinega vnebovzeta k tej cerkvi toliko ljudi, da se je prodajalcem izplačalo postaviti tam svoje »stanke« in celo voziček za sladole. Morda bo zadnje objestno puščanje te cerkve za nas opozorilo, da se bomo zanjo bolj zavzeli in da so nam še vedno pri srcu stari spomeniki naše vere in kulture. - F. V.

Slavnostni koncert mladinskega zbora »Vesela pomlad«

»Hura, hura... naj velja vsem naš pozdrav! Kar živi in se budi, naj k pomladi prihitel!« Tako je zapel mladinski zbor »Vesela pomlad« na začetku slavnostnega koncerta, s katerim je v nedeljo 15. maja proslavil petletnico svojega obstoja in delovanja.

Predsednica odbora staršev Majda Danev je nato po svojem pozdravnem govoru podala izčrpno poročilo o nastanku zbora ter o njegovem petletnem delovanju. Poudarila je, da so se pevci v petih letih strnili okrog svojega neutrudnega zborovodje Franca Pohajača v povezano skupino, ki ni le vzljubila lepo slovensko pesem, temveč ustvarila med posamezniki tudi trdne prijateljske vezi. Ob koncu se je zahvalila vsem glasbenim pedagogom in mentorjem, ki so v teh letih s svojo strokovno pripravljenostjo veliko doprinesli k vsestranskemu razvoju pevskega izražanja.

Celotni spored je povezovala Lucija Čač. V prvem delu koncerta je zbor pel pretežno ljudske pesmi, zaključil pa je s tremi zahtevnimi skladbami iz italijanske glasbene klasike.

Na začetku drugega dela je napovedovalka prebrala čestitko, ki jo je zboru poslal openski župnik g. Viljem Zerjal. V imenu kulturnega društva Tabor ter obeh zborov Tabor je osebno čestitala Kostanca Filipovič. Zbor župnije sv. Jerneja na Opčinah pa je s čestitkami zastopala Berta Vremec. Med izvajanjem drugega dela se je zbor izkazal zlasti s pesmimi Puntarska, Kaj je domovina, Smrt v Brdih in Bazoviškem junakom, ki so že po svoji vsebini globoko občutene in v nas dvigajo ponos malega, a upornega naroda. Ob zaključku je zbor veličastno zapel Prešernovo Zdravljico, ki jo je uglasbil openski skladatelj Stane Malič. Pesem je tako navdušila, da jo je moral zbor ponoviti.

Koncertu je sledilo podeljevanje diplom in značk pevcem, ki v zboru pejejo že vseh pet let. V tem slavnostnem trenutku je ponovno spregovorila Majda Danev, ki je v imenu staršev zboru čestitala ter skupno z zborovodjem podelila pevcem diplome.

Najlepši praznik pa je bil ta dan za sama zborovodja Franca Pohajača, pobudnika in ustanovitelja zbora. Starši so ga za njegov trud nagradili z zlato-srebrno značko. Zborovodja se je z besedo zahvale obrnil do pevcev, njihovih staršev in do

članov odbora, ki z njim sodelujejo. Po koncertu so se vsi zbrali na prijetni družabnosti.

Naj še omenimo, da je bila v pevski sobi na ogled razstava, kjer je bilo prikazano petletno delovanje ML MPZ »Vesela pomlad« v sliki in besedi. Razstava je bila odprta ves teden in si jo je ogledalo, poleg osnovnošolskih otrok šole F. Bevka lepo število domačinov in drugih obiskovalcev.

Majda Danev

■ Večdnevni dež je v dolini Valtellini ob švicarski meji sprožil zemeljski plaz, ki je delno prekril vas Tresendo di Teglio na cesti proti prelazu Stelvio. Ogmorna zemeljska gmota je s svojim blatom pokopala številne hiše ter prekinila cesto in železnico. Do sedaj so našli pod plazom 17 mrtvih, ranjenih pa je nekaj deset, katere so prepeljali v Sondrio in Tirano, ki sta večja kraja v tej dolini.

Z GORIŠKEGA

Seja ZSKP

Predzadnja, izredna seja Zveze slovenske katoliške prosvete pred poletnim preporom, ki je bila sklicana predvsem za pevsko revijo Cecilijanko in srečanje s člani Krščanske kulturne zveze (KKZ) s Koroškega je bila 16. maja. Na to sejo so bili povabljeni dirigenti zborov, ki nastopajo na Cecilijanki, da iznesejo svoje predloge in pripombe za čim kvalitetnejšo proslavitev 25. obletnice te revije. Ob tem pomembnem dogodku bo izdana brošura, za katero skrbi poseben odbor in bodo podeljena priznanja zborom ali dirigentom, ki sodelujejo na reviji od vsega začetka. Teden dni pred revijo bo sklicana tudi tiskovna konferenca.

Na srečanju je bilo govora predvsem o kvalitetnejšem izvajanju zborov in programu. Cecilijanka je ljudska manifestacija, zato je iskati kvaliteto predvsem v pripravljenem, okusnem, enotnem in čistem pevskem izvajanju. Skladbe so lahko preproste, vendar naj bolj pripravljene zbori sežejo po zahtevnejših kompozicijah. Dirigenti naj poskrbijo, da vključijo v program eno ali dve pesmi iz letošnje sezone, da bo nastop zbora bolj gotov. Repertoar zborov, ki bo obsegal kot prejšnja leta po tri pesmi, naj bo skrbno izbrani in naj upošteva skladbe, ki jih zbori manj izvajajo in nove priredbe. Pečovodje in drugi člani Zveze bodo zbrali nekaj gradiva, ki je drugače manj dosegljivo. To gradivo bo v kratkem na voljo drugim dirigentom v sejni dvorani. Vsak zbor naj seznam pesmi javi Zvezi do prve seje v oktobru in naj do takrat pošlje tudi partituro skladb. Na letošnji Cecilijanki bo na programu tudi skupna pesem, ki jo bodo izvajali moški zbori. Končno naj bo med revijo poskrbljeno za večjo disciplino.

Po razgovoru z dirigenti je bilo v drugem delu večera govora najprej o srečanju predstavnikov naše Zveze s člani KKZ, ki je bilo 19. maja v Ukvah. Kulturne izmenjave s Korošci bodo na ravni festivala v Steverjanu in na Koroškem, na Cecilijanki, predvideni so tudi koncerti zborov izven revije in gostovanja igralških skupin.

Odbor je nato določil podpore posameznim sekcijam glasbene šole. Ob koncu se je bilo govora še o podelitvi nagrade zmagovalcu 2. natečaja za zborovske skladbe prof. S. Jeričiju. Podelitve nagrade bo 10. junija ob 21. uri v mali dvorani Katoliškega doma. Zveza bo poskrbela za ponatis 11 pesmi s tega natečaja. - h. d.

Števerjanski vestnik št. 3/4

Ta dvojna številka se prične z narečno pesmijo Ludovika Zorzuta »Meje« (Maj). Sledi izčrpno poročilo o petletnem delovanju župnijskega pastoralnega sveta, ki ga je napisala tajnica Terezika Srebrič. Tudi ansambel »L. Hlede« podaja v tej številki obračun svojega delovanja v preteklem letu. Omenjena je lepa obletnica: »Števerjanski vestnik« vstopa v 15. leto izhajanja. Sestra smrt je vzela s seboj na oni svet tri vaščane, med njimi mlada Klavdija Vogriča. Vsem trem so posvečene tople besede v slovo. Nekaj posebnega, res pomladno svežega je prispevek Jožice »Pomladna«. Izredno sočen ter izrazno močan in bogat jezik naznanja, da se je Števerjan obogatil z novim literarnim talentom. Ker smo pred volitvami, je naravno, da se piše tudi o tem. Zgodovina je dala navdih dvema člankoma: o letu 1616 in o stoletnici »Katoliškega bralnega društva«. Na koncu Vestnika so objavljeni rezultati volitev v novi župnijski svet, zaključil pa številko odprto pismo mladega bralca, ki polemizira s predsednikom SKGZ Borisom Racetom in pove razloge, zakaj bo volil Slovensko skupnost. — Jk

Praznik češenj 1983

od 27. do 29. maja

Petek:

17.00 odprtje kioskov

Sobota:

16.00 odprtje kioskov
20.30 ples z ansambлом »Pomlad«

Nedelja:

10.00 odprtje kioskov
16.30 začetek kulturnega programa; nastopajo: godba na pihala iz Nabrežine, domači pevski zbor, otroški zbor »Slovenski šopek«, deklinski zbor »Slovenski šopek«, otroci župnijske glasbene šole, moški zbor »Fantje izpod Grmade«
20.00 ples z ansambлом »Pomlad«.

Vse tri dni bodo delovali dobro založeni kioski s češnjami, čevapčiči, klobasami in domačim vinom. V nedeljo bodo pomnožene avtobusne zveze (avtobus št. 40). V primeru slabega vremena bo praznik 3., 4. in 5. junija.

goriške novice

Slovenska birma v Gorici

Na binokšni praznik 22. maja je v cerkvi sv. Ignacija v Gorici g. nadškof Bommarco podelil zakrament sv. birme 26 našim dijakom slovenske srednje šole v Gorici. Cerkev je bila okrašena in združeni mestni cerkveni pevci so ubrano spremljali mašo in obrede.

Ob res velikem številu vernih slovenskih Goričanov je g. nadškof pozdravil udeležence po naše in nato dodal nekaj misli v italijansčini. Maševal je naš dušni pastir dr. F. Močnik, po evangeliju pa je nadškof birmal v slovensčini. Tudi obhajal je on in dal sklepni blagoslov. Ob koncu se je skupno z birmanci še pred oltarjem fotografirali.

Res lep praznik je bil to za našo slovensko duhovnijo v mestu, zlasti ker je bil dokaz, da nas je vernih Slovencev še lepa skupina v mestu.

PRAZNIK ŠPARGLJEV v Štandrežu

Sobota 28. maja:

odprtje praznika in plesna zabava.

Nedelja 29. maja:

15.30 slikarski »ex tempore«;
19.30 otroška in mladinska igra ter ritmična telovadba;
sledi ples.

Sobota 4. junija:

plesna zabava.

Nedelja 5. junija:

19.30 nastopajo štandreški mladinski zbor, zbor »M. Filej« in štandreška dramska skupina z igro »NA STARA LETA«;
sledi plesna zabava.

Na voljo so odlični šparglji in domača jedača in pijača ter specialitete na žaru.

Srečanje učencev ob podelitvi bralne značke

V soboto 21. maja so se ob podelitvi bralne značke za šolsko leto 1982/83 zbrali v Katoliškem domu v Gorici učenci osnovnih šol gorškega in doberdobskega ravnateljstva. Vseh je bilo približno 500.

Učenci 1. in 2. razreda so za to prilžnost pripravili risbe, ki so jih nato razstavili v atriju Katol. doma, učenci ostalih razredov pa so bili nagrajeni za knjige, prebrane v letošnjem šolskem letu.

Prisotne, med katerimi so bili šolski skrbnik dr. Condorelli, didaktični ravnatelj dr. Milan Brešan ter številni gostje iz Slovenije, je v uvodnem govoru pozdravila didaktična ravnateljica dr. Miroslava Brajnik Saksidova, ki je poudarila važnost branja ter izrazila nato svoje veselje, da so se učenci med šolskim letom seznanili z novimi knjigami in pisatelji ter tako razširili in poglobili svoje znanje.

Sledil je pester kulturni program. Na odru, ki ga je za to srečanje opremil učitelj Silvan Bevčar, so pod vodstvom učiteljice Majde Paulinove nastopili učenci osnovne šole iz Štandreža. Njihova gotovost v nastopu in vesela prisrčnost je pritegnila prisotnost gledalcev, da so celotnemu sporedu z navdušenjem sledili. Na vrsti je bil še šaljev prizor, ki so ga skupno z učenci podali nekateri učitelji in ob katerem so se mali in veliki res od srca nasmejali. Za tema točkama, ki ju je povezoval učitelj Sergij Korošec, so pod vodstvom učiteljice Nataše Paulinove vsi učenci skupno zapeli dve pesni: Očnico M. Renerja ter Na širnem Primorju v priredbi I. Bolčine.

Sledilo je nagrajevanje. Značke je učenec podelila Berta Golob, sodelavka pri otroškem listu »Cicibana«. Za njo je stopil na oder Jože Zupan, predsednik komisije za bralno značko, ki se je v svojem govoru zahvalil vsem, ki v mladini gojijo in ohranjajo ljubezen do materinega jezika; za njim je spregovoril še glavni urednik »Cicibana« Božo Kos. Brez dvoma vzbujajo taka množična srečanja zavest in upanje, da se slovenska šola še naprej živelca. - M.P.

Obisk gorškega SDGZ pri predsedniku trgov. zbornice

Delegacija Slovenskega deželnega gospodarskega združenja (SDGZ) iz Gorice, ki so jo sestavljali Viljem Nanut, Livio Antonič, Anton Nanut in Attilio Brisco je bila 18. maja na obisku pri predsedniku Trgovinske zbornice iz Gorice Lupieriju. Delegacija ga je seznanila z delovanjem SDGZ Gorica in mu predločila težko gospo-

darsko stanje v goriški pokrajini, zlasti zaradi omejitvenih ukrepov pri prehodu jugoslovanske meje. Prav tako je delegacija seznanila Lupierija s staljši SDGZ glede problemov, ki se pojavljajo v avto-prevoznitstvu in poslovanju po tržaškem in goriskem sporazumu in v višjih oblikah gospodarskega sodelovanja. Tudi je delegacija SDGZ Gorica izrazila željo po večjem vključevanju njenih predstavnikov v strukturo gorške Trgovinske zbornice.

Lupieri je izrazil zadovoljstvo nad delom delegacije SDGZ Gorica, ki je del gospodarskega tkiva naše pokrajine. Strinjal se je z ocenami tega združenja glede splošnega gospodarskega stanja v pokrajini in izrazil svojo pripravljenost po večjem sodelovanju.

Na avtocesti Genova-Savona je prišlo v predoru »Pecorile« zaradi prehitvevanja nekega španskega tovornjaka do veržnega trčenja, ki je zajelo 30 vozil. Pri tem so se vozila vnela in je našlo smrt 8 oseb, 23 oseb pa je ranjenih. Španskega šoferja so postavili pred sodišče.

Počitniške kolonije za slovenske otroke

Slovenska Vincencijska konferenca iz Trsta, skupaj z goriško Vincencijsko konferenco že več let organizira počitniške kolonije v hribih za otroke od 5. do 12. leta starosti (zadnji letnik otroških vrtcev, vsi letniki osnovnih šol, prvi in morebitno drugi razred nižje srednje šole). Gorski koloniji potekata v kraju Comegians (Karnija), in sicer za dečke meseca julija, za deklice pa meseca avgusta.

V goriški občini dobijo posamezne šole formularje prošnji za vpis v kolonije, ki jih učitelji razdelijo otrokom; starši naj jih izpolnijo in oddajo učiteljem, ki jih morajo oddati občini. Če v kakšnem razredu niso dobili formularjev, naj se starši takoj zglasijo v pristojnem uradu za kolonije: Ufficio assistenti sociali, ul. Baia-monti (ga. Prencis ali ga. Bulfon). Formularje je moč dobiti tudi v pisarni Katoliškega glasa, Placuta 18, tel. 83177.

V podeželskih občinah (Doberdob, Sovodnje, Steverjan, Krmin, Ronke itd.) pa naj se starši kar naravnost oglasijo v pristojnem občinskem uradu svoje občine, da napravijo prošnjo za sprejem v kolonijo, in to čimprej; tam jim bodo povedali vse, kar je treba napraviti; v prošnji naj navedejo, da želijo iti v slovensko kolonijo, ki jo organizira Slovenska Vincencijska konferenca.

Informacije in navodila morejo dobiti starši ali v uradu Katoliškega glasa (vsak dan razen sobote od 9-12) ali pa pri prof. Krannerju, ul. Favetti 24, tel. 86631.

Dijaki nižje srednje šole morejo prejeti formularje v šolskem tajništvo.

OBVESTILA

Ekumensko romanje na Poljsko in v Rusijo

ACM v Trstu pripravlja, po želji nekaterih članov, za letošnje poletje ekumensko romanje na Poljsko in v Rusijo. Ker je za tako potovanje potrebno večje število udeležencev, so vsi tisti, ki jih tako potovanje zanima naprošeni, da se v dveh tednih (do 15. junija) prijavijo, nakar bodo stekle priprave za potovanje. Predvidena cena je 1.400.000 lir. Potovanje bo trajalo 13 dni in sicer od 5. do 17. septembra deloma z letalom, delno z avtobusom. Obisk predvidenih mest na potovanju: Varšava, Krakov, Auschwitz, Cestohova, Leningrad, Moskva, Zagorsk, Vladimir in Susdal. Javiti se je treba v večernih urah na sledeči naslov: Vzhodni dom, Domjo, tel. 820356 ali pri odbornikah ACM.

Ronke - popravek. Prvo sveto obhajilo otrok, ki obiskujejo slovensko osnovno šolo v Vermeljanu bo v župnijski cerkvi v Ronkah v nedeljo 29. maja ob 8.30 in ne ob 11.30 kakor je bilo javljeno pretekli teden. Ura je še bolj primerna, da se te lepe slovesnosti naših otrok v čim večjem številu udeležite.

Mirenski Grad. V nedeljo 29. maja gostuje v cerkvi na Mirenskem Gradu mešani zbor »Anton Forester« iz Ljubljane, ki ga vodi prof. Jože Trošt. Ob 16. uri poje zbor pri maši, ob 17. uri izvaja koncert liturgije sv. Janeza Zlatoustega P. I. Čajkovskega.

Smrt sestre pesnika Kosovela

V Ljubljani je umrla sestra pesnika Srečka Kosovela prof. Anica Kosovel. Pogreb bo v Tomaju v petek 27. maja ob 18. uri.

DAROVI

Za Katoliški glas: ob nenadni smrti Julija Budina uslužbenici tiskarne Budin namesto cvetja na grob 70.000; Angela Mavrenčič 7.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana v Gorici: uprava Katoliškega glasa in Pastirčka v spomin dragega Julija Budina 40.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: K. G., Doberdob namesto cvetja na grob Tanje Ferletič 20.000 lir.

Za gorško Slovensko skupnost: zaveden Slovenec iz Sovodenj 40.000; isti v njen volilni sklad 40.000 lir.

P. L., Sovodnje: za lačne otroke 21.000 in za misijone 15.000 lir.

Za župnijsko dvorano v Nabrežini: Petelin 5.000; O. Savli 10.000; Anica, Cvetka in Albina ob obletnici smrti g. Srečka Rejca 30.000; Rudež 10.000; Anica Abram 10.000; Pelin 80.000; Caharija 10.000; Viktorija Blasina za novi križ, ki je bil ukraden iz kapelice v stari vasi 50.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: mati ob 35. obletnici smrti nepozabne hčerke Mimi Holstein 100.000; Rudi Purič 10.000; Regina Markon v spomin Albina Černe, Katarine Čok in Pizzamei 50.000; Cvetka Malalan 5.000; N. N. 5.000; Francka Malalan 10.000; Anica Ferluga 20.000 lir.

Za cerkev na Banah: Milka Gatto v spomin na starše Sostič 10.000 lir.

Za cerkev na Kontovelu: Rozina Gerlanc 10.000; Košuta, Kontovcl (100) 40.000; mož v spomin pok. Modre Danev 50.000; Boženka Rustja z družino v spomin na teto Karlo Spanger 20.000 lir.

Za cerkveni pevski zbor na Opčinah: Zora Hrovatin 10.000 lir.

Za cerkev v Trebčah: Viktorija Čuk, v spomin na Angela Stoka 10.000 lir.

Lojzka Sostič, Trst: za Marijin dom v Rojanu 10.000 in za misijone 10.000 lir.

Za tržaške skavte in skavtinje: v spomin Edilja Vecchietta družina Lojzeta Debelisa 50.000; v isti spomin družini Valenčič in Godnik 20.000 lir.

Za kapelo p. Leopolda pri Domju: Franc Kaluža, Trst ob obletnici smrti matere Franciške 15.000; N. N., Trst v dober namen 50.000; Pina Giraldi, Trst 55.000; družina Lupine, Praprot v spomin Stanka Lovrečiča 20.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjih: ob krstu malega Boštjana srečni starši ter družini Koren in Romani 120.000 lir.

Za Sv. goro: Mirjam, Trst 100.000 lir.

Za lačne po svetu: Marija Kralj, Trebče v spomin na Doro Pahor in Angela Stoka 10.000 lir.

Za misijon p. V. Kosa: Anica Stekar 30.000 lir.

Za misijonarje na Madagaskarju: N. N. 10.000 lir.

Za misijone: Pavla Ghezzi 10.000; družina Selj v spomin pok. Vere 50.000; Marija Markuža 20.000; M. T. 100.000; M. S. 100.000 lir.

Za lačne otroke: teta Roza v spomin Jožice Lasič 10.000; mati Afra ob prvem sv. obhajilu Magde in Dimitrija 20.000; mama in tata ob prvem sv. obhajilu hčerke Magde 50.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Kako si lepa... moja Soča!

V sredi noči me zbudi rahli šum, pesem vode-reke, reke, ki jo jaz najbolj ljubim: Soča. Modro zelen trak, ki se vije v dolino do morja. Mimo moje hiše jo vidim, ko zjutraj vstanem in, ko se odpeljem na delo, jo pozdravim: si najlepša reka na svetu!

Tebi, ki je morda ne poznaš, ki si v tujini, ki te morda spominja na mlada leta, tebi vzgojitelj, da lahko prikažeš najmlajšim to čudovito reko, je na voljo v Katoliški knjigarni, trg Vittoria 25, Gorica S-8 mm barvni nemi element film: Soča. (Vodovodje, kotline in doline. Tip naselij, obnova po potresu: od samotne Trentarske hiše do vasi Čezsoče. Panoramski pogled na zbirno jezero pri Mostu na Soči, ob sotočju Idrije in Soče. Bistre vode gorske reke, zasnežena pobočja vrhov Tolminskih rek).

In še druge novosti istotam.

Breže. Kaseta. Zvonjenje, Marijine pesmi.

Bujak-Malinski: Janez Pavel II. Duhovnik-škof-papež.

Zorec: Beli menihi. I./II.

Čudesna zbivanja u Medjugorju. Herze-govina 1982.

Krst vašega otroka. Brošura.

Bitenc: Kje je luna? (Sonce se na glas jezi...) Kaseta.

Bitenc: Kje je luna? (Besedilo in note 10 pesmic h kaseti).

Voglar: Bibanke uganke.

Spored od 29. maja do 4. junija 1983

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Miro Dinamit et comp.«. 11.00 Sestanek z... 11.15 Nabožna glasba. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 14.10 Nediški zvon.

Ponedeljek: 8.10 Trst in zaledje. 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja. 11.30 Beležka. 12.00 Zvezde o nas. 13.20 Gospodarska problematika. 14.10 Evgen Jurič: »Leva dlaka je jaka«. 14.55 Naš jezik. 15.00 Veselo športno popoldne. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 »Primorska poje«: Gorica, 1. del. 18.00 Niko Kuret: Ljudsko verovanje: »Čar podobnosti« (2).

Torek: 8.10 Almanah: Bratje in sestre, na zdar! 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja. 11.30 Beležka. 12.00 Niko Kuret: Ljudsko verovanje: »Čar podobnosti« (2). 14.10 Evgen Jurič: »Leva dlaka je jaka«. 14.30 Ropotuljica. 16.00 Trst in zaledje. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 »Primorska poje«: Gorica, 2. del. 18.00 Tone Freljih: »Arest«.

Sreda: 8.10 Sprehodi po tržaških predmestjih. 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja. 11.30 Beležka. 12.00 Pod Mataturjan. 12.30 Deželni zbori na letošnji reviji »Primorska poje«. 14.00 Evgen Jurič: »Leva dlaka je jaka«. 14.55 Naš jezik. 15.00 Dijaška tribuna. 16.00 Bratje in sestre, na zdar! 17.00 Kulturna kronika.

Četrtek: 8.10 Ivan Trinko ob 120-letnici rojstva. 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja. 11.30 Beležka. 12.00 Na gorškem valu. 12.30 Deželni zbori na letošnji reviji »Primorska poje«. 14.10 Evgen Jurič: »Leva dlaka je jaka«. 14.30 Otroški kotiček: »Sem in tja skozi čas«. 15.00 Diskoteka. 16.00 Sprehodi po tržaških predmestjih. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Koncert 22. aprila v Kulturnem domu v Trstu, 1. del. 18.00 Četrtekova srečanja.

Petek: 8.10 Četrtekova srečanja. 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja. 11.30 Beležka. 12.00 »Ena bolha me grize«. 13.20 Naša gruda. 14.10 Evgen Jurič: »Leva dlaka je jaka«. 14.55 Naš jezik. 16.00 Ivan Trinko ob 120-letnici rojstva. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 »Naša pesem 1982«. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.50 Imena naših vasi. 9.00 Alpinizem. 10.10 Violončelist Ciril Škerjanc in pianist Aci Bertoncelj. 11.30 Beležka. 12.00 Glasnik Kanalske doline. 14.10 Evgen Jurič: »Leva dlaka je jaka«. 14.30 Otroški kotiček: »Leteci zmaj«. 15.00 Iz studia neposredno. 16.00 Radijski variete Atilija Kralja. 16.30 Jugoslovanski popevkarji. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Janez Povše: »Družina Bogatajčič«.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 18 % davek IVA.

Odgovorni urednik: *msgr. Franc Močnik*
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

†

V četrtek 19. maja je v milini prvega večernega mraka, sredi dela na vrtu izdihnil

Stanko Lovrečič

zaveden in veren Slovenec. Objokujejo ga sinovi Albin, Teodor, Danilo in Ivan z otroki. Kdor želi proslaviti njegov spomin, naj to naredi z molitvijo ali z darovi v dobrodelne namene.

»Nono, zakaj si odšel, ne da bi me pozdravil!« - Danijel.

Domjo, 24. maja 1983

V torek 24. maja nas je v starosti 71 let nenadoma zapustil naš dragi

Julij Budin

solastnik tiskarne

Svoj zadnji počitek je našel v četrtek 26. maja na gorškem pokopališču.

Gorica, 26. maja 1983

Bratje in sestre ter ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Vsem, ki so jo poznali sporočamo, da smo 16. maja letos pokopali

Karlo Španger

Gospod jo je poklical k sebi v 80. letu starosti, potem ko je vse svoje moči razdala za Cerkev in bližnjega. Hvala vsem, ki so kakorkoli počastili njen spomin, posebej še g. župniku p. Božidarju in cerkvenemu pevskemu zboru.

Prosek, 26. maja 1983

Ali ste kdaj pomislili, kaj vam lahko nudi vaša banka?

Obtrniki, za utrditev in razvoj vaše dejavnosti:

1. za nakup strojev in za plačilo raznih poslovnih stroškov, kredite E.S.A. z ugodno obrestno mero;
2. za gradnjo ali nakup delovnih prostorov ter za nabavo večjih strojev, kredite ARTIGIANCASSA;
3. za kratkoročne finančne potrebe, kredite z jamstvom konzorcija CON.GA.FI.;
4. za uporabo strojev in druge opreme po izredno ugodnih pogojih, leasing Italease.

**Banca Agricola Gorizia
Kmečka banka Gorica**

Gorica, Korzo Verdi st. 51 - Tel. 84206/07

vam ne nudi samo denarja